

Leve 1:a maj, arbetarnas internationella solidaritetsdag!

Arbetarrörelsens internationella högtidsdag bland annat till påminnelse av Haymarket-massakern 1886. Dagen firas efter ett beslut av Andra internationalen 1889 och tillkom efter initiativ av personligheter som Clara Zetkin, August Bebel, Paul Lafargue och Raymond Lavigne. Denna dag firas sedan dess på olika sätt beroende av den rådande situationen runt om i världen av arbetarna som en del av deras kamp för att uppnå sina rättmätiga krav.

Under många av dessa år var kravet på åttatimmarsarbetsdag det viktigaste kravet. I många länder ställde arbetarna detta krav högst upp på sin kravlista. I många länder lyckades arbetarna uppnå detta krav och i de flesta utvecklade kapitalistiska länder har arbetarna lyckats även gå vidare och tvinga arbetsköparna acceptera en ännu lägre arbetsvecka. Men i länder som lyder under imperialisternas ok har arbetarna ännu inte nått detta krav. I Iran som är ett av länder som styrs av imperialismens villkor även om åttatimmarsarbetsdag har accepterats av lag så tvingas väldigt många arbeta långt fler än åtta timmar för att kunna försörja sig och sin familj.

Att varje år fira första maj väcker inte enbart kampminnen för arbetarklassen utan ger dem ny kraft och energi för att fortsätta kampen med oförminskad styrka. Villkoren är helt olika i olika länder: i vissa länder har arbetarklassen möjlighet att i massiva demonstrationståg ta till orda och manifestera sina krav medan i andra länder tvingas arbetarna fira dagen i tysthet och bakom stängda dörrar. Effekten är densamma: Första maj har blivit dagen då arbetarklassen får möjlighet att visa sin vilja och styrka.

Iranska islamiska republiken är ett av länder som inte ger arbetarna tillstånd att fritt fira första maj och ge uttryck för sina krav. I landet är villkoren som folkflertalet har ställts inför mycket hårda och svåra. Under det gångna året har många kapitalister fortsatt hålla inne arbetarnas löner och det är många arbetare som inte fått sina låga löner i 12 månader. Den iranska islamiska republiken som under hela sin existens har ställt sig bakom kapitalisterna och deras önskemål kom med dekret om nivån för minsta möjliga löner för det nuvarande året ligger på ¼ av nivån för den fattigdomsgräns som samma regim har aviserat! Det är därför lätt att förstå anledning till att trots regimens hårda hand är hungeraktioner vanligt förekommande och nådde kulmen under november 2017 då många hungriga och förtryckta tog sig ut och med risk för livet eller hårda fängelsestraff krävde regimens försvinnande och ett slut på imperialismens makt i landet.

Med hänsyn till den rådande situationen är kravet att få de frysta lönerna högst upp på arbetarnas kravlista. Många andra krav såsom rättmätiga löner, möjlighet att grunda en till regimen obunden fackförening och andra fri- och rättigheter står på samma lista, krav vars förverkligande innebär inte något annat än den islamiska republikens försvinnande. Alla som står bakom en sådan kravlista riskerar att förföljas, fängslas, torteras och avrättas. Under en sådan situation blir varje form av riktig facklig aktivitet en politisk handling som syftar till att undergräva regimens makt och kasta den i historiens sophög.

Inför årets första maj vill vi uppmana frihetsälskande, demokratiska, progressiva och revolutionära krafter i alla länder att samtidigt som de kämpar för sina rättigheter, stödja den iranska arbetarklassens rättmätiga kamp och krav.

Leve den internationella solidariteten!

Ner med den imperialismberoende iranska islamiska regimen!

Leve revolutionen! Leve kommunismen!

Organisation av Sympatisörer till Iranska Folkets Fedai Gerilla i Sverige